

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **S. B.**, zastoupeného Mgr. Milanem Šikolou, advokátem se sídlem Jaselská 940/23, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2015, čj. OAM-557/ZA-ZA05-P06-2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 27. 4. 2016, čj. 58 Az 10/2015 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 9. 11. 2015, čj. OAM-557/ZA-ZA05-P06-2015, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, který ji rozsudkem ze dne 27. 4. 2016, čj. 58 Az 10/2015 – 47, zamítl. Rozsudek krajského soudu je, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

3. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

4. Podle stěžovatele krajský soud posoudil nesprávně a neúplně podmínky pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany. Stěžovatel poukazoval v průběhu celého správního řízení na svůj zdravotní stav. V roce 2000 bylo stěžovateli diagnostikováno chronické onemocnění glomerulonefritida, které se při zvýšené námaze projevuje celkovou

únavou, bolestí v bocích a zádech a krví v moči. Stěžovatel se proto musí vyvarovat zvýšené námahy a alkoholu. Krajský soud pochybil, pokud odmítl posoudit tvrzení stěžovatele, že v minulosti prodělal závažné virové onemocnění jater (hepatitidu typu B), s odůvodněním, že stěžovatel zmínil tuto skutečnost poprvé až v žalobě. Uvedené onemocnění je v současné době u stěžovatele zřejmě v chronické fázi, což může vést k smrtelným onemocněním jako je jaterní cirhóza nebo hepatocelulární karcinom. Na Ukrajině by se stěžovateli nedostalo kvalitní a účinné léčby. Ve zdravotnictví panuje korupce a ekonomická situace stěžovatele neumožňuje, aby poskytoval úplatky.

5. Stěžovateli byl v zemi původu doručen povolávací rozkaz, přestože byl v minulosti zproštěn vojenské služby ze zdravotních důvodů. Současný postup vojenské správy je v rozporu s právními předpisy. Stěžovatel byl přesvědčen, že výkonem vojenské služby spočívajícím v účasti na bojových operacích v zóně ATO (*pozn. NSS: antiteroristické operace*) bude s ohledem na zdravotní stav a nedostatek jakéhokoliv výcviku vážně ohrožen na zdraví a životě. S ohledem na korupční prostředí a dosavadní postup vojenské správy by k zdravotnímu stavu stěžovatele nebylo přihlédnuto. Na Ukrajině neexistuje žádný orgán, ke kterému by se mohl v této věci odvolat či podat stížnost.

6. V případě návratu na Ukrajinu stěžovateli hrozí trest odnětí svobody v délce dva až pět let podle čl. 336 trestního zákoníku z důvodu nenastoupení výkonu vojenské služby. Pokud by byl stěžovatel uvězněn, zcela jistě by se mu nedostalo potřebné léčby, dodržování životosprávy a klidového režimu. Stěžovatel odmítl závěr krajského soudu, že hrozba uvěznění je pouze nepodloženou domněnkou. Tuto hrozbu vnímá jako důvodnou a reálnou.

7. Stěžovatel shrnul, že jeho aktuální zdravotní stav spolu s hrozbou nástupu vojenské služby nebo hrozbou uvěznění jsou důvodem zvláštního zřetele hodným pro udělení humanitárního azylu.

8. Krajský soud nesprávně uzavřel, že na Ukrajině neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možné ve vztahu ke stěžovateli pokládat za vážnou újmu. Město Mykolajev leží blízko (60 km) od hranice s Krymem a Ruskem. Byť přímo v něm neprobíhají boje, není vyloučeno, že se ozbrojený konflikt může rozšířit i do této oblasti. Stěžovatel byl přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, protože byl povolán k výkonu vojenské služby, která je spojena s přímou účastí v ozbrojeném konfliktu, přestože byl ze zdravotních důvodů vojenské služby zproštěn a nemá žádný vojenský výcvik.

IV.

9. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na správní spis a napadené rozhodnutí.

V.

10. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost ve smyslu § 104a s. ř. s. (blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS).

11. S ohledem na obsah spisu a s ním spojená skutková zjištění Nejvyšší správní soud neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008 – 71, či ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008 – 62, a to včetně podmínek pro udělení doplňkové ochrany v případech ozbrojeného konfliktu (viz zejm. rozsudek ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008 – 68, č. 1840/2009 Sb. NSS). Soud se opakovaně zabýval také případy nenastoupení vojenské služby na Ukrajině (např. usnesení 27. 4. 2016, čj. 1 Azs 76/2016 – 27, ze dne 21. 4. 2016, čj. 4 Azs 52/2016 – 33, nebo ze dne 9. 3. 2016, čj. 6 Azs 23/2016 – 48). Na udělení azylu z humanitárních důvodů není právní nárok a posouzení důvodů tvrzených žadatelem je otázkou správního uvážení žalovaného (blíže viz např. rozsudky ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003 – 48, či ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004 – 55). Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje na námitky stěžovatele dostatečnou odpověď.

12. Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

13. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. června 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu